

امیدواری میرشکاک

به شعر امروز

یوسفعلی میرشکاک، برگزیده جشنواره «قلم زرین» به شعر امروز امیدوار است، اما کم‌سواد۱ در حوزه ادبیات می‌داند. این شاعر که با مجموعه شعر «آنجا که نامی نیست» در بخش شعر بزرگسال هفدهمین جشنواره قلم زرین برگزیده شده، با ایسنا درباره وضعیت شعر و به خصوص شعر آیینی نسل جوان امروز مصاحبه کرده و گفته است: شعر تولید ملی ما بعد از نفت، عنصری مهم در سرزمین ایران است. به اعتقاد من اکنون شعر آزاد و شعر آیینی بسیار موفق هستند و من به شدت به شعر این روزگار امید دارم. او با بیان این که دانش اندک گاهی به شاعر ضرر می‌زند، گفت: کم‌سواد۱ی مهم‌ترین مسأله‌ای است که در کل شعر و ادبیات ما ممکن است به اهل ذوق و استعداد آسیب بزند؛ برای همین شاعران جوان باید بخوانند تا دانش بیشتر و شعر بیشتری در حافظه داشته باشند. میرشکاک معتقد است که هرچه شاعر دانش بیشتری داشته باشد موفقیت بیشتری کسب می‌کند.

دنگ

فراخوان جشنواره کهن

آواهای تنبور منتشر شد

سومین جشنواره کهن آواهای تنبور با هدف حفظ و اشاعه موسیقی مقامی و شناسایی استعداد‌های جوان برگزار می‌شود. اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان دالاهو با حمایت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمانشاه و همکاری خانه تنبور با پاری استادان موسیقی ایران، سومین جشنواره کهن آواهای تنبور و موسیقی مناطق کردنشین را در دو بخش گروه‌نوازی و تکنوازی با هدف حفظ و اشاعه موسیقی مقامی و کردی، شناسایی استعداد‌های جوان و حمایت و قدرشناسی از تلاش‌های موثر هنرمندان برگزار می‌کند. علاقه‌مندان به شرکت در این مسابقه می‌توانند نمونه اجراهایشان را به صورت تصویری مناسب روی لوح فشرده به همراه مدارك مورد نیاز به دبیرخانه جشنواره موسیقی کردی ارسال کنند.

خشت

نمایشگاه آینه‌کاری

در کاخ گلستان

نمایشگاه آثار آینه‌کاری سیواوش طرزی با عنوان «هنر آینه‌کاری در معماری ایران» به همت مرکز معماری اسلامی حوزه هنری و با همکاری کاخ گلستان برگزاری می‌شود. این خبر را ایسنا منتشر کرده و نوشته است: نمایشگاه آثار طرزی، سه‌شنبه ساعت ۱۵ در تالار شمس‌العماره در کاخ گلستان با حضور جمعی از هنرمندان افتتاح می‌شود. سیواوش طرزی که پیشتر تالار شمس‌العماره و چند بنای تاریخی دیگر را مرمت کرده، در این نمایشگاه آخرین آثار خود را به نمایش می‌گذارد. نمایشگاه هنر آینه‌کاری در معماری ایران به مدت يك هفته در محل کاخ گلستان برپاست است.

صحنه

۲ سالن تئاتر در ۲ شهر جهان

به نام يك هنرمند

استیون سوند‌هایم تنها هنرمند زنده‌ای خواهد بود که به افتخار نامش هم تئاتری در لندن و هم در برداوی برپاست. مهر به نقل از هالیوودریپورتر نوشته که به افتخار استیون سوند‌هایم و در ماه مارس که نودمین سالگرد تولد وی است، تئاتر کوپین در وست‌اند لندن به نام این آهنگساز پیش‌روی تئاتر موزیکال آمریکا، نامگذاری می‌شود. ۲۲ مارس ۲۰۱۰ که هشتادمین سالگرد تولد سوند‌هایم بود، تئاتر هنری میلر در برداوی بازسازی و بازگشایی شد و به نام سوند‌هایم تغییر نام یافت. با نامگذاری تئاتر لندن به نام وی، این هنرمند تنها هنرمند زنده‌ای خواهد بود که دو سالن مهم نمایش در دو شهر مهم دنیا به نام وی می‌شوند. استیون سوند‌هایم ۲۲ مارس ۱۹۳۰ در نیویورک به دنیا آمده است. وی به عنوان آهنگساز و ترانه‌سرا از سال ۱۹۵۴ تاکنون فعالیت دارد.

دانیل استیل همچنان در بین پرفروش‌ها

دانیل استیل، نویسنده ۷۱‌ساله آمریکایی همچنان از پیرکارترین و پرفروش‌ترین نویسندگان جهان است و در فهرست منتشرشده از پرفروش‌های داستانی نیویورک‌تایمز در هفته دوم جولای، نام آثار جدیدی از دانیل استیل و «برد تو» به چشم می‌خورد. ایسنا این خبر را منتشر کرده و نوشته رمان «قسمت‌اشیای گمشده» اثر جدید این نویسنده درباره عشق مادرانگی در هفته اول حضورش در رتبه چهارم فهرست قرار گرفته است.

عکس:

khamenei.ir

گفت‌وگو با افشین علا درباره شعر ضدانگلیسی‌اش

دایی جان ناپلئون، ملک الشعرای بهار و البته وینستون چرچیل

سربازی با خشاب پر از کلمه

گروه

ادبیات و هنر

حالا دیگر باید گفت افشین علا، برند شعر واکنش۱ ایران است؛ هر گاه، اظهار نظری یا اقدامی علیه منافع ملی کشورش، ابراز یا انجام می‌شود، او با چند بیت می‌رود و می‌ایستد در خط مقدم و یادآوری می‌کند که آن‌جا فقط موشک‌ها و سپرهای دفاعی نیستند که کارکرد دارند بلکه کلمات، خود می‌توانند مهم‌ترین ابزار مقابله و دفاع باشند. در تازه‌ترین واکنش، او دیروز شعری را در پاسخ به توقیف‌کنندگان نفتکش ایرانی در تنگه جبل‌الطارق منتشر کرد؛ اتفاقی که پس از بی‌احترامی سفیر بریتانیا در نشست با خبرنگاران ایرانی در تهران، خون خیلی‌ها را به جوش

تقویت برند شعر واکنش۱

حالا دیگر این حقیقتی است که شما برند شعر واکنش۱ ایران هستید. هر گاه تعرضی به منافع ملی ما می‌شود منظریم ببینیم شما چه واکنشی در قالب شعر نشان خواهید داد. احتمالاً دلا دیگر خودتان وقتی شروع می‌کنید به نوشتن چنین شعرهایی، آگاهید از این که کنش شعری‌تان چنین وجهی پیدا کرده و شاید حتی درصدد این هستید که این برند را تقویت کنید...

حقیقتاً نه... من شعرهای سیاسی و اجتماعی‌ام را هم با همان انگیزه‌ای می‌نویسم که شعرهای عاشقانه‌ام یا شعرهای برای اهل بیتم را می‌نویسم. این‌ها من را وامی‌دارد به نوشتن. من طرحی برای این‌گونه نوشتن و واکنش نشان دادن به وقایع سیاسی و اجتماعی ندارم. سعی می‌کنم در قبال وقایعی که به نظرم مهم هستند، ورود کنم. اگر هر جایی وارد بشوم این حوزه لوٲ می‌شود.

«به تو مدیونم» منتشر شد

مرکز موسیقی «ماوا» در ادامه تولیدات عاشقانه با صدای خوانندگان مطرح کشورمان، قطعه «به تو مدیونم» را به خوانندگی رضا صادقی منتشر کرد. مهر درباره این خبر نوشته: این قطعه در ادامه تولیدات عاشقانه با هشتگ «با هم تا همیشه» منتشر شده است. محمد عابدینی آهنگساز هومن آزما تنظیم‌کننده و محسن حق نظری ترانه‌سرا در شکل‌گیری قطعه به تو مدیونم همکاری داشتند.

باراست قاتمان ودلیران کن ترک‌زکاب‌معرکه‌گیران کن دوری ز خشم ملت ایران کن

ای گوئپشت! خیره‌سری کمتر عاقل‌تری از آن که به دام افتی باملک‌فارس، پنجه‌نیفکن باز

بالو تماس گرفتیم تا درباره این شعر حرف بزنیم. ابتدا گفت همه حرفش را در

پیری افسون و خدعه چوپیران کن شیراست، دوری از دم شیران کن اینک حذر ز خشم امیران کن پس ترک آن سفینه‌ویران کن

روی بوه! اجتناب ز شیران کن این نقشه نیست گریه دیوروزی عهد قجر گذشت و شهان رفتند بگذشت دور دزدی دریایی

نه به معنای دایی جان ناپلئونی ماجرا!

گفتمانی قدیمی هست نزد ایرانیان که مبتنی است بر دسیسه انگلیس در هر شرایط و در هر بزرگ‌گاهی. این باور می‌گوید پشت هر دسیسه‌ای، اید‌های انگلیسی در جریان است. البته این باور مخالفانی هم دارد. مثلاً شخصیت اصلی رمان و سریال «دایی‌جان ناپلئون» تکیه‌لامی دارد که می‌گوید: «کار کار انگلیسی‌هاست». اما خب ما می‌دانیم که او متوهم است و نویسنده هم این تکیه کلام را ذیل همین توهم گنجانده است و او را پیش چشم ما استهزا کرده است.

شما کدام سوی این دعوا می‌ایستید؟

قطعا باور به دسیسه انگلیسی و افعیت است و توهم نیست. اما نه به معنای دایی‌جان ناپلئونی ماجرا. نه به این معنا که هر اتفاقی این‌جا یا هر جای دنیا می‌افتد متأثر از دسیسه‌ای انگلیسی باشد.

این باور در تاریخ ایران به سخره گرفته شد تا واقعیت

ماجرا بشکند.

در ماجرای عراق و افغانستان هم دیده‌ایم که انگلیسی‌ها کم‌ترین هزینه و تلفات را متحمل شده‌اند اما خب نقش مهمی در تهییج دولت‌های قدرتمندتر از خودشان مثل آمریکا داشته‌اند. آنها همیشه پشت چنین ماجراهایی هستند.

شما به عنوان شاعری که علوم سیاسی خوانده و پیگیر وقایع سیاسی جهان امروز است گمان می‌کنید آنها با ما می‌جنگند یا نه؟

بعید می‌دانم نه از طرف ترامپ جنگی صورت بگیرد و نه از سوی انگلیس. این که خودشان هم مدام می‌گویند نمی‌خواهند به ما حمله کنند، نشان دهنده همین واقعیت است که می‌دانند چه تبعاتی می‌تواند برایشان داشته باشد. دولت انگلیس همراهی و تهییج می‌کند اما تا جایی پیش می‌رود که منافعهش به خطر نیفتد. به هر حال آنها با ما در حالت قطع رابطه نیستند.

خطاب خصمانه آری، هجو نه

اغلب شما یك منتقد را در شعرهای سیاسی و اجتماعی‌تان دارید اما در شعر جدید به نظر می‌رسد کمی به هجو گرایید‌ه‌اید... در سنت هجونویسی ما شاعران مهمی قابل رصد هستند. شما به کدام‌شان بیشتر مراجعه می‌کنید؟

من ترجیح می‌دهم نگوییم این شعر را هجو در نظر بگیرم. بهتر است به آن بگویم خطاب خصم آلود. در هجو، لغات رکیک حضور گسترده‌ای دارند. من گرایشی به هجو ندارم. با دشمن خودم و ملت‌م نیز دوست ندارم به زبان هجو سخن بگویم. قبلاً در شعرهای سیاسی و اجتماعی‌ام به صورت تفتنی هجو را تجربه کرده‌ام اما به خاطر آنها پشیمانم. حالا بیشتر می‌خواهم انتقاد کنم و صدای ملت باشم.

اماد تاریخ شعر فارسی، هجو خوب و هجونویس ماهر کم نداریم...

بله، اساسا هجونویسی، ژانر پرطرفداری هم هست. اما من شخصاً نمی‌پسندم.

به هر حال در این شعر تازه، دو خطاب نامحترمانه دارید یکی «گوئپشت» و دیگری «روی به بنابر این معتقدید برای این که بتوانیم این شعر را هجو سیاست‌های انگلیس در نظر آوریم. این میزان از خصم کافی نیست؟

بله حتما. تکلیف هجو را واژه‌های رکیک روشن می‌کند و با این دو واژه نمی‌توان به شعری هجو اطلاق کرد. من در مکالمه با دشمن هم معتقدم دیگر هجو کارآمد نیست. نه با زبان هجو، بلکه با زبان اقتدار باید با آنها حرف بزنیم.

عقل انگلیسی؛ از چرچیل تا حالا

در شعر تازه‌تان، که شعری ضدانگلیسی است آن‌ها را عاقل خطاب کرده‌اید؛ گمان می‌کنید سیاستمداران انگلیسی هنوز به آن صفاتی متصف هستند که در طول تاریخ بوده‌اند مثلاً به زیرکی؟ هنوز قدیمی‌ترها وقتی می‌خواهند بگویند فلانی خیلی سیاست‌اس است می‌گویند چرچیلی است برای خودش!

این خصیصه تاریخی آن‌هاست؛ از پیش از چرچیل تا امروز در سال‌های اخیر هم، شاید به نظر برسد که کم‌رنگ‌تر شده‌اند، اما سیاست‌شان را کاملاً حفظ کرده‌اند و در واقع فقط تغییر فاز داده‌اند؛ آن‌ها چون توان استعماری سابقشان را ندارند آمریکا را جلو انداخته‌اند تا مجری سیاست‌هایشان باشد. آمریکا در واقع قربانی دسیسه‌های انگلیس است. البته پیش از این‌ها هم از این کارها کرده‌اند. اگر در شعرم آنها را عاقل خطاب کرده‌ام، بیشتر وجه نصیحت‌گونه دارد.

یعنی بیش از این که منظور تان این باشد که آنها عاقل هستند هشدار داده‌اید که عاقل باشید... بله. به خاطر کهن سال بودن سیاست‌شان و کسوتشان در استعمارگری از آن‌ها انتظار می‌رود عاقلانه‌تر از آمریکا رفتار کنند. از این روست که این‌گونه خطابشان کرده‌ام. ☞

